

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/104/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114203007
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114203007.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., IČO: 47150513, Bratislava, Šoltésovej 14, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava proti žalovanému: H. H., nar. XX.XX.XXXX, D. XXXX/XX, D. - U. Š., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený súdnou tajomníčkou Okresného súdu H. U. F.O. K. C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob 90025 , IČO: 42264154, o zaplatenie 36,05 eur s prísl., takto

rozhodol:

z r u š u j e platobný rozkaz č.k. 10Ro 40/2014-16 zo dňa 10.3.2014,

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 36,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5,21 eur od 4.2.2011 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14,24 eur od 4.3.2011 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 16,60 eur od 4.4.2011 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku 16,50 eur na účet jeho právneho zástupcu, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

vedľajší účastník n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 10.2.2014 domáhal zaplatenia pohľadávky 36,05 eur spolu s príslušenstvom, a to na tom právnom základe, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu, žalovanému. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúry, pričom celková neuhradená suma bola v čase postúpenia pohľadávky vo výške 36,05 eur, nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaný dostal do omeškania a teda vznikol žalobcovi nárok aj na úrok z omeškania.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 10Ro 40/2014-16 dňa 10.3.2014, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť, súd vo veci vykonal šetrenia za účelom zistenia pobytu žalovaného, ktorý sa nepodarilo zistiť, z toho dôvodu žalovanému bola ustanovená opatrovníčka.

Uznesením v danej právnej veci č.k. 12C 104/2014-45 zo dňa 3.12.2014 súd vo veci pripustil do konania vstup vedľajšieho účastníka na podporu žalovaného Združenie spotrebiteľov, proti ktorému bolo podané

odvolanie zo strany žalobcu. O tomto odvolací súd rozhodol tak, že uznesenie potvrdil, a to rozhodnutím č.k. 15Co 48/2015 zo dňa 27.5.2015.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 200ea ods. 3 O.s.p., ak je predmetom konania iba príslušenstvo pohľadávky, ktorého hodnota neprevyšuje sumu podľa odseku 1, konanie sa považuje za drobný spor.

Podľa § 115a ods. 1 O.s.p., na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Súd prejednal a rozhodol vec bez nariadenia pojednávania, nakoľko predmetom konania je zaplatenie pohľadávky, ktoré nepresahuje sumu 1.000 eur a jedná sa teda o drobný spor.

Súd sa vo veci oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, a to návrhom, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 3.4.2011 znejúcou na sumu 16,60 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 3.3.2011 znejúcou na sumu 14,24 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti 3.2.2011 znejúcou na sumu 5,21 eur, zmluvou o pripojení zo dňa 11.1.2011 a ostatným obsahom spisu, pričom zistil tento skutkový stav veci:

Z predloženej zmluvy o pripojení vyplynulo, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 11.1.2011 zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo aktivovanie poskytovanie účastníkovi vo vzťahu k SIM karte za aktivačný poplatok 3,32 eur s DPH program Relax 60 za zľavnený mesačný paušálny poplatok 11,90 eur s DPH.

Žalovanému boli doručované faktúry - č. XXXXXXXXXXXX splatná dňa 3.4.2011 znejúca na sumu 16,60 eur, faktúra č. XXXXXXXXXXXX splatná dňa 3.3.2011 znejúca na sumu 14,24 eur, faktúra č. XXXXXXXXXXXX s dátumom splatnosti 3.2.2011 znejúca na sumu 5,21 eur.

Na základe zisteného súd právne uzatvára :

Podľa § 42 ods. 1, písm. a/ Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v platnom znení, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do 3 mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia, to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z., o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej ktorej faktúry, po tomto čase žalovaný bol v omeškaní, súd preto priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania.

Súd mal za to, že návrh je dôvodný a v tejto časti žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy. Žalovaný nenamietal poskytnutie telekomunikačných služieb a zo strany žalobcu bolo preukázané, že tieto telekomunikačné služby poskytnuté boli.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v spojení s ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p. a úspešnému žalobcovi súd priznal trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 eur.

Pokiaľ ide o uplatňované trovy právneho zastúpenia, k tomu súd uvádza: NS SR vo veci sp. zn. 4MCdo 21/2009 uviedol, že „Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.“

Súd v danej veci dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi (ktorý mal v konaní plný úspech) v konaní vznikol, bolo zaplatenie súdneho poplatku. Náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom procesný súd žalobcovi nepriznal, pretože sa nejednalo o náklady účelne vynaložené. Súd nijako nespochybňuje právo žalobcu na zastúpenie advokátom (§ 25 O.s.p.) a v priebehu konania ho rešpektoval. Právo účastníka na zastúpenie advokátom na strane jednej a právo na náhradu nákladov konania s tým spojených na strane druhej sú práva, ktoré síce spolu úzko súvisia, avšak nie sú nerozlučne spojené. Merítkom účelnosti uvedeným v § 142 ods.1 O.s.p., je preto nevyhnutné pomerať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli, teda aj náklady vynaložené účastníkom v súvislosti s jeho zastúpením advokátom. Na posudzovanie účelnosti nákladov právneho zastúpenia nemožno rezignovať len preto, že účastník pri zastúpení advokátom realizuje svoje právo na právnu pomoc.

Náklady zastúpenia žalobcu advokátom súd považuje za neúčelné po zistení, že sa jednalo o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke, pričom k uplatňovaniu týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa menia iba identifikačné údaje žalovanej strany. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou odborné znalosti.

Procesný súd ďalej uvádza, že k rovnakému záveru, k akému dospel aplikáciou § 142 ods.1 O.s.p., možno dospieť aj aplikáciou § 150 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Predmetné ustanovenie je ustanovením s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá ponecháva na súde zvaženie, či trovy konania sú voči uplatnenej pohľadávke neprimerané a čo vôbec pod neprimeranosťou treba rozumieť. Neprimeranosťou podľa súdu nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania ale vôbec aj vznik trov konania, ktorých vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný.

V rámci argumentácie týkajúcej sa náhrady trov konania súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu ČR z 25. júla 2012, sp. zn. I.ÚS 988/2012, podľa ktorého typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci, ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované do nezmyselnej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a preto takéto trovy konania nemožno priznať, hoci bol účastník vo veci samej úspešný.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý stál na strane neúspešného žalovaného, tomuto právo na náhradu trov konania nevzniklo, v konaní totiž stál na strane neúspešného žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.